

kommer Beboerne, ikke alene Landbrugerne i Omegnen, men ogsaa Anstaltens Funktionærer, hvis Tal løber op til 300. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at Beboernes Antal vokser stadig, idet der bygges meget langs Landevejen. Der maa ogsaa tages Hensyn til, at man fremmer Jernbanetrafikken. Saaledes falder Statens og Beboernes Interesser sammen til et Hele. Hvis det kun var Hensynet til Beboerne mellem Glostrup og Tostrup Stationer, det gjaldt, indrømmer jeg, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at foretage et saadant Skridt, og jeg vilde ikke atter i Aar have gjort mig til Talsmand for Andragendet.

Endnu en Ting, som ikke har været fremme før, og som jeg kom til at tænke paa, da Lovforslaget om Straffeanstalten for Kvinder blev forelagt, skal jeg fremføre. Der staar nemlig i Motiverne, at man ønsker at lade foretage Vask for Vridsløselille Anstalt paa den kvindelige Anstalt. Vridsløselilles Vask foregaar nemlig ikke paa selve Anstalten men hos en privat Mand, og der er altsaa en stor Kørsel med Vask, som man kunde spare. Under Hensyn til alle disse Forhold finder jeg, at der er god Anledning for Statsbanernes Bestyrelse til at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. Jeg skal ikke nægte, at det glædede mig ret meget at høre den ærede Ministers imødekommande Udtalelser. Han sagde, at han vilde tage under velvillig Overvejelse, om ikke det Tog, der nu holder en Gang om Ugen der, kunde holde der 2 Gange. Det er allerede et Skridt hen ad Vejen, og der aabnes derved noget mere Udsigt til — ved saaledes, stadig at naa et lille Stykke frem ad Gangen — at man til sidst faar en Holdeplads derude. Jeg takker altsaa den ærede Minister for hans Løfte om at tage under velvillig Overvejelse at forøge Antallet af de Tog, der holde ved Vridsløse, og jeg anmoder det ærede Ting om at stemme for dette Andragendes Henviisning til den ærede Ministers Overvejelse. Jeg beklager, at ikke alle Finansudvalgets Medlemmer have kunnet slutte sig til denne Indstilling, men jeg haaber, at den vedtages alligevel. Det har jo altid sin Betydning, at Folketinget stiller sig velvillig til en saadan Sag om ikke for andet saa for Fremtidens Skyld.

Jørgensen: Jeg vilde gerne sige et Par Ord i Anledning af, at Finansudvalget ikke har ment at kunne henvise Andragende Nr. 102 til Ministeren. Jeg kan

kun beklage, at den ærede Minister synes at ville gøre Modstand imod denne Sag, selv om det en Gang skulde lykkes paa anden Maade at faa Sagen henvist til Ministeren. Jeg tror, at denne Bane danner en Undtagelse fra de andre Privatbaner, og der er lidt saa store Skuffelser for dens Skyld, at jeg haaber, hvis Sagen senere henvises til Ministerens Overvejelser, han da vil se lidt mere velvilligt paa den. Tanken om denne Bane blev først fremsat af afdøde Tauber, som den Gang repræsenterede Holbæk Amts 3die Valgkreds, og som jo fra alle Sider blev anerkendt som en Kapacitet paa dette Omraade. Han siger i Folketingstidende for 1891—92, Sp. 1946: „Jeg tror ikke, at der vil være nogen Risiko forbunden med at anlægge den som Statsbane med Tilskud fra Egnen, og jeg tror, at denne Bane vilde have en saadan Betydning, at den vel kunde fortjene at blive anlagt som Statsbane.“ Nu siger den ærede Minister, at det er vedkommende Mænd, som arbejde for denne Bane, som maa se at faa størst muligt Udbytte af den, men omend afdøde Minister Ingerslev ikke just vilde tiltræde Forslaget om, at det skulde være en Statsbane, var han dog ikke helt uvillig dertil, i alt Fald kunde han delvis gaa med til det. Der blev forsøgt en Linie længere mod Øst end nu med Tilknytning til Statsbanen, men det endte med, at der blev bygget en Bane fra Slagelse til Værslev. Jeg tror, vi alle vide, hvilken Forkærlighed Ingerslev havde for Kalundborg, og det blev ogsaa sagt, at det var militære Hensyn, der gjorde sig gældende. Imidlertid ved den højtærede Minister jo godt — saa erfaren er han —, at naar et Jernbanespørgsmaal kommer op paa Landet, er der Feber. Et saadant Spørgsmaal er meget vanskeligt at faa dæmpet igen. Ogsaa ved denne Banes Bygning blev der gjort stor Modstand fra Byernes Side, og vedkommende Udvalg, som arbejdede med denne Sag, maatte gaa ind paa at lade bygge en Sorøbane, som Staten skulde overtage paa visse Betingelser. Alle disse Ting have gjort, at denne Bane ganske vist ikke har saa lyse Udsigter som fra først af, men den højtærede Minister sagde i Slutningen af sin Tale, at han vilde ikke gaa ind paa at tage ret mange Privatbaner ind under Statsdrift. Dersom den højtærede Minister vil følge disse Udtalelser, har jeg godt Haab om, at naar denne Sag kommer for, vil den højtærede Minister være velvillig stemt. Jeg tror nemlig ikke, at ret mange Privatbaner ere